

VÝROČNÍ ZPRÁVA 2021

SDRUŽENÍ ČESKÝCH UMĚLCŮ GRAFIKŮ HOLLAR

Galerie Hollar byla v roce 2021, stejně jako v předchozím roce, poznamenána pandemií COVID-19 a s ní spojenými vládními nařízeními a pozastavením činnosti. Vzhledem k těmto opatřením byl výstavní plán galerie nutně pozměněn a činnost galerie se přesunula na několik měsíců do online prostoru.

Výstava *Jubilanti Hollaru 2021* (kurátorka Jana Šindelová) byla na počátku ledna 2021 nainstalována, ovšem bez možnosti přístupu návštěvníků. Výstava byla do května 2021 prezentována v podobě virtuální nasnímané prohlídky a fotodokumentace, v květnu 2021 byla veřejnosti zpřístupněna.

Dvě autorské výstavy, které byly naplánovány na první čtvrtinu roku 2021, nebyly uskutečněny a jejich realizace byla přesunuta do dalšího roku – jedná se o samostatnou výstavu *Kateřiny Vítečkové* a výstavní projekt *Mikoláš Axmann : Závislost*, dále o kurátorský projekt Pavla Sivka *Známková tvorba*. Ta byla přesunuta do dalších let a na její termín byl poskytnut projektu *Hledání neopakovatelnosti*, který byl v původním termínu (duben-květen) nerealizovatelný.

V průběhu uzavření kulturních institucí byla realizována mezinárodní výstava *Současná polská serigrafie : Sbírka mezinárodního grafického symposia ISSO 2013–2021* (kurátorský tým Zbyněk Janáček, Marek Sibinský, Andrea Uváčiková, Eduard Ovčáček) – ve virtuálním prostoru, který navzdory nemožnosti navštívit výstavu osobně vyvážil tento handicap faktem, že díky virtuální realizaci bylo možné prezentovat zcela celý soubor děl, aniž by bylo nutné jej redukovat kvůli kapacitě Galerie Hollar. Na výstavu bude v dalších letech navazovat představení současné české a slovenské serigrafie.

Další výstavy roku 2021 byly realizovány více méně beze změn a problémů. Na prodlouženou výstavu *Jubilanti Hollaru 2021* navázala autorská výstava *Lucie Raškovová : To víčko nemusíte odšroubovávat, je v něm dírka*, která byla návštěvníkům přístupná jak fyzicky, tak prostřednictvím virtuální prohlídky.

Výstavní projekt *Groteska z Tesca* představil čtveřici umělců – Šimona Brejchy, Milana Starého, Martina Raudenského a Martina Velíška. Výstava zaznamenala veliký zájem návštěvníků a stala se tak jedním z hlavních výstavních projektů galerie v roce 2021.

V roce 2021 byly v Galerii Hollar realizovány autorské výstavy *Eva Hašková : Mezi nebem a zemí* (kurátor Jan Kavan) a výstava velkoformátových litografií a kreseb *Jana Hubatková : Kámen ~ voda ~ dech* (kurátorka Alena Laufrová).

Mezi důležité projekty roku 2021 bezesporu patří výstavní projekt *Hledání neopakovatelnosti* (kurátor Jiří Bernard Krτίčka), výstava věnovaná fenoménu monotypu.

Výstava *Generace 201503-201707* (kurátorka Barbora Vlášková) byla součástí výstavního cyklu *Mladá grafika*, která každým rokem představuje současnou mladou grafickou scénu v podobě

vybraného grafického ateliéru umělecké vysoké školy, v tomto roce se výstava zaměřila na kurátorský výběr šestice současných mladých grafiků, členů SČUG Hollar: Martin Böhm, Lenka Falušiová, Vojtěch Hrubant, Martin Mulač, Robin Kaloč, Lenka Štěpaníková.

Výstavní plán rok 2021 uzavřel již XXVII. ročník *Festivalu komorní grafiky* (kurátorský tým Ondřej Michálek, Miloslav Polcar), na kterém byla udělena Cena Sdružení českých umělců grafiků Hollar Janu Kocmanovi.

V době uzavřené galerie v první třetině roku byl znovuobnoven online projekt *Útržky slov – útržky vět*, který umožnil propojení autorů spolu s publikem, sdílení aktuální tvorby a myšlenek i v době nemožnosti osobního setkání.

Mimo prostory Galerie Hollar byla realizována výstava *Nové cesty – nové objevy* (kurátorský tým Lenka Vilhelmová, Miloslav Polcar, Xénia Hoffmeisterová) na Novoměstské radnici v Praze, výstavní projekt *Přítomnost* (kurátor Miloslav Polcar) v Galerii Zázvorka v Novém Městě nad Metují, která propojila členy SČUG Hollar s členy Umělecké besedy.

Výstava *Jubilanti Hollaru 2021* se dočkala reprízy v červnu 2021 v Muzeu a galerii Severního Plzeňska v Mariánské Týnici,

SČUG Hollar se spolupodílelo spolu s Akademií věd ČR na realizaci výstavního projektu *Afrodita dnes* (kurátorský tým Jan Bažant, Pavel Piekar), dále pomohlo vzniku výstavě *Memento mori* (kurátor Eduardo Lara) v Kampusu Hybernská či výstavě *Postava / Postavy* věnované figurální grafice v KC Průhon (Praha – Řepy).

VÝSTAVY V GALERII HOLLAR v r. 2021

JUBILANTI HOLLARU 2021

Kurátorka: Jana Šindelová

Doba trvání: 7. 1. – 3. 5. 2021 (online virtuální prohlídka, fotodokumentace)

Fyzické otevření galerie: 4. 5. – 23. 5. 2021

Každoročně pořádaná výstava Jubilanti Hollaru je jedním z výstavních projektů prohlubující spolkovou činnost Sdružení českých umělců grafiků Hollar. Umožňuje na základě konfrontace s mnoha uměleckými přístupy i tematické různorodosti odstup od vlastního díla, získání podnětů z tvorby i reakcí kolegů, propojuje samotné členy v kontextu umělecké tvorby i osobních kontaktů.

Vystavující autoři: Naděžda SYNECKÁ, Kateřina VÍTEČKOVÁ, Jiří SUCHÝ, Hana STORCHOVÁ, Jiří ANDERLE, Pavla AUBRECHTOVÁ, Jana BUDÍKOVÁ, Eva HAŠKOVÁ, Anna KHUNOVÁ, Tomáš BÍM, Vladimír GEBAUER, Jiří SOZANSKÝ, Aleš SVOBODA, Oldřich JELEN, Irena BUJÁRKOVÁ, Andrea TACHEZY, Lenka VOJTOVÁ, Said ISMAIL

~

Vážení a milí přítomní,
dovoluji si Vám srdečně poblahopřát k letošnímu životnímu jubileu i k narozeninové výstavě v Galerii Hollar. I když se může zdát z mnoha pohledů výběr autorů podle výročí, data narození, náhodným, nepochybně se však stává nenahraditelným a nevyslovitelným momentem pozornosti ve vnímání a prožívání naší přítomnosti v úzkém kruhu přátel, kteří se zabývají kresbou či grafikou. Díky široké škále vyjadřovacích prostředků, mnohosti básnických imaginací, ztvárněných představ a vizí osvětlujících smysl vlastního tvůrčího usilování nám tato přehlídka připomíná povědomou hudbu z rádia doplněnou o duchovní rozhovory a zajímavé zprávy z našeho okolí. Podobným způsobem je zachycen rozhovor dokumentující návštěvu arcibiskupa Desmonda Tutu v Dharamsale u příležitosti osmdesátých narozenin Jeho Svatosti Dalajlámy, jenž v úvodu Knihy radosti říká: „Každý den přináší novou možnost začít znovu. Každý den máte narozeniny“. Milé setkání s přáteli na počátku nového roku v tichém kulturním prostředí galerie – v blízkosti řeky Vltavy s výhledem na Pražský Hrad, kousek od Národního divadla a kavárny Slávie – bývá obvykle umocněno fantastickou atmosférou magického místa v srdci Prahy, posiluje a vytváří tvůrčí vztahy s ostatními členy spolku.

Pevně věřím, že nás o tuto atmosféru a vizuální zážitek z výstavy nepřipraví ani to, že nám covidová pandemie pravděpodobně neumožní prožít si tuto výjimečnou událost společně. V rámci online prezentace výstavy budou představena jednotlivá díla, známá a oceňovaná nejen u nás, ale i v zahraničí, a medailonky autorů, kteří originálním způsobem používají vyjadřovací možnosti grafických technik. Barevné lepty Naděždy Synecké formulují pomocí geometrických prvků kosmický prostor člověka. Nadpozemská zjevení a rozličné bytosti kreslí spoluzakladatel Divadla Na zábradlí a Semaforu, legendární Jiří Suchý, jenž se ve své výtvarné tvorbě zabývá litografií, ilustruje knihy a navrhuje kostýmy. Nesmírně pozoruhodné jak svou formou, tak existenciální hloubkou jsou další setkání a zastavení se na křižovatkách osobitých cest grafik, maleb, kreseb, ilustrací, koláží a asambláží Kateřiny Vítečkové, Hany Storchové, Jiřího Anderleho, Pavly Aubrechtové, Jany Budíkové, Evy Haškové, Anny Khunové, Tomáše Bíma, Vladimíra Gebauera, Jiřího Sozanského, Ireny Bujárkové, Andrey Tachezyové, Lenky Vojtové, Oldřicha Jelena a Saida Ismaila.

Rozloučím se s přáním všeho dobrého do nového roku slovy starého irského požehnání:

Nechť se před vámi otevírá stále volná cesta.

Nechť máte vítr stále v zádech.

Nechť vám do tváří stále svítí teplé slunce.

Nechť vaše pole stále zkrápí déšť.

A pokud se znovu nesetkáme, necht' vás

Bůh ochraňuje ve své dlani.

V nejhlubší úctě, Jana Šindelová

SOUČASNÁ POLSKÁ SERIGRAFIE : SBÍRKA MEZINÁRODNÍHO GRAFICKÉHO SYMPOZIA 2013-2021

Kurátorský tým: Zbyněk Janáček, Marek Sibinský, Andrea Uváčiková, Eduard Ovčáček

Doba trvání: 1. 4. – 25. 4. 2021

Výstavní projekt byl realizován ve virtuálním prostoru.

Projekt byl realizován v česko-polsko-anglické variantě.

Vystavující autoři: Janusz Akermann, Zbigniew Bajek, Grzegorz Banaszkiwicz, Andrzej Bobrowski, Jakub Cikała, Nastazja Ciupa, Sławomir Ćwiek, Mateusz Dąbrowski, Teodor Durski, Gregor Eldarb – František Kowolowski, Bartosz Frącek, Paweł Franckiewicz, Dariusz Gajewski, Marek Głowacki, Zbigniew Gorlak, Agata Gretchen, Mirosława C. Gugąła, Andreas Guskos, Jakub Jakubowski, Tomasz Jędrzejko, Andrzej Kalina, Agnieszka Cieślińska-Kawecka, Łukasz Kliś, Katarzyna Kroczyk-Wasińska, Marta Kubiak, Sebastian Kubica, Krzysztof Kula, Anna Glińska-Kupczyk, Paweł Kwiatkowski, Błażej Ostojka Lniski, Katarzyna Łukasik, Małgorzata Łuszczak, Andrzej Markiewicz, Arkadiusz Marcinkowski, Marcin Noga, Dorota Nowak, Christopher Nowicki, Aleksander Józef Olszewski, Jan Pamula, Mirosław Pawłowski, Agnieszka Półtola, Kaja Renkas, Adam Romaniuk, Agata Stępień, Jacek Szewczyk, Tomasz Tobolewski, Małgorzata ET BER Warlikowska, Waldemar Węgrzyn, Andrzej Węclawski, Zdzisław Wiatr, Katarzyna Winczek, Żaneta Wojtala, Kamil Zaleski, Barbara Czapora-Zaręba, Witold Zaręba

~

V druhé polovině devadesátých let minulého století Eduard Ovčáček společně se Zbyňkem Janáčkem na Ostravské univerzitě položili základy serigrafického pracoviště, jež se od roku 1999 stalo jedním z nejrespektovanějších center serigrafie nejen v České republice. Cílem byla podpora grafické techniky serigrafie (sítotisku, screenprintingu) formou workshopů, odborných přednášek, sbírkové činnosti a výstav. Na pět ročníků SWO (Serigrafie Workshop Ostrava) v letech 1999–2004, které provázely mj. výstavy v České republice a v zahraničí (např. Itálie, Polsko, Slovensko...), navázalo mezinárodní sympozium ISSO – Mezinárodní serigrafické sympozium Ostrava / International Serigraphy Symposium Ostrava. Zbyněk Janáček a Marek Sibinský otevřeli roku 2013 v rekonstruovaných prostorách Fakulty umění na Katedře grafiky a kresby serigrafické dílny formou „permanentního workshopu“ řadě výrazných uměleckých a pedagogických osobností současné středoevropské grafiky, z nichž velká část je pracovně svázána s vysokými uměleckými školami v České republice (Praha, Brno, Plzeň, Olomouc...), na Slovensku (Bratislava, Banská Bystrica, Košice...) a především pak v Polsku (Varšava, Katowice, Krakov, Vratislav, Poznaň...), ale i řadě osobností z jiných zemí (Francie: Vladimír Škoda, Rakousko: Gregor Eldarb, Irsko, USA atd.). Jde o cca 120 vizuálních umělců. Do současné doby tak sbírka, jež vzniká jako výsledek workshopů, čítá více než 250 položek a spolu s konvolutem předcházejícího serigrafického sympozia SWO je pozoruhodným dokladem vývoje grafického média za poslední tři dekády a současně největší sbírkou serigrafie mimo sbírkové instituce v České republice.

V roce 2020, v dubnu, jsme plánovali představit v pražské Galerii Hollar výběr z této rozsáhlé kolekce zaměřený na autory z Polska. Důvodů pro tuto volbu bylo hned několik:

- zastoupení polských autorů je ze zahraničních účastníků sympozia nejpočetnější,
- kvalitativně je tato kolekce velmi vyrovnaná,
- jakkoliv převaha autorů působí na polských uměleckých vysokých školách, a tedy nemůže jít o zcela vyčerpávající zmapování situace polské serigrafie, je svým rozsahem tato kolekce unikátní.

Geografická blízkost, mimořádně kvalitní organizace studia grafiky, specializace – mnozí ze zastoupených grafiků vedou ateliéry grafiky, ale i dalších oborů na polských akademiích umění (ASP – Akademia sztuk pięknych) a univerzitách, mezinárodní respekt, který si polská grafika

systematicky budovala řadu desetiletí, to vše legitimizuje naše rozhodnutí představit polskou serigrafii v Praze jako první.

V březnu roku 2020, kdy jsme výstavu Současná polská serigrafie připravovali, vstoupila nejen do našich plánů nečekaně a zásadně epidemie. Po domluvě s výstavní komisí Galerie Hollar jsme rezignovali na plánovaný termín, duben 2020, a uvítali jsme posunutí výstavy polské serigrafie o celý rok. Bohužel, po roce v České republice epidemická opatření nejenže neskončila, ale opět je společnost v sevření strachu a obav o budoucnost. Počty nakažených, hospitalizovaných a zemřelých (přes 30 tisíc) jsou děsivé a neustále stoupají. Březen roku 2020, kdy jsme poprvé byli konfrontováni se skutečností, že epidemie si vyžádala první zemřelé, tehdy v jednotkách, je jen bolestnou vzpomínkou. Galerijní provoz je opakovaně znemožněn, paralyzován, ostatně jako celá kultura.

Přes všechna protivenství a omezení jsme se rozhodli výstavu nakonec uspořádat alespoň v „informativní a informatické“ verzi přesunutím z výstavních prostor Galerie Hollar do virtuální galerie. Jsme si vědomi všech omezení z toho nesnadného rozhodnutí plynoucích, činíme tak s vědomím, že zážitek z vystavených děl bude pouze informativní, instantní atd. Skutečnost, že nám prostory virtuální galerie umožní představit celou kolekci polské sbírky, je jen malou satisfakcí. Plánovaná výstava v Galerii Hollar by byla totiž kurátorským výběrem. Limitování omezenými prostory pražské galerie bychom byli postaveni před nesnadnou volbu, která díla vystavit). První grafiky byly vytištěny v serigrafické dílně ateliéru grafiky v roce 2013, jejich autorky a autoři s námi strávili nezapomenutelné chvíle, mnozí v rámci sympozia ISSO vedli workshopy, prezentovali svoji tvorbu na výstavách v Galerii Koridor nebo formou přednášek seznámili posluchače s ateliéry, které na polských vysokých školách vedou. Náš vztah ke sbírce je tedy přes tyto vazby velmi blízký, autentický, jednotlivá díla nejsou „pouze“ položkami sbírky, ale jsou spojena s příběhy a společnými zážitky.

Výstava „v síti“ naopak bude dalším pokračováním vynucené izolace, radost z účasti našich polských přátel na výstavě, opakovaně připomínané, se nebude konat.

Rádi bychom však výstavou Současná polská serigrafie našim kolegyním a kolegům z Polska poděkovali, pozdravili je a popřáli jim především pevné zdraví a inspiraci.

Zbyněk Janáček

LUCIE RAŠKOVOVÁ : TO VÍČKO NEMUSÍTE ODŠROUBOVÁVAT, JE V NĚM DÍRKA

Výstava grafik, autorských knih, ilustrací a kreseb

Kurátoři: Lucie Raškovová, Karel Haloun

Doba trvání: 27. 5. – 20. 6. 2021

Výstava byla realizována v fyzické podobě i v podobě virtuální prohlídky a fotodokumentace:
https://www.artforgood.cz/cs/virtualni-prohlidky/Lucie_Raskovova_To_vicko#

~

Když jsem před bezmála pětadvaceti lety nastupovala po absolutoriu na pozici asistentky vyučující základy grafických technik a hlubotisk, těšila jsem se na dlouhé diskuze, které se svými studenty povedu nad vznikajícími grafickými listy o finesách grafického řemesla, osamoceném údělu grafika, a představovala si okamžiky společné radosti z hledání a nalézání, které lze zažít jen při společné práci. Postupem času jsem zjistila, jak jsou takové rozhovory vzácné,

a z nemnoha studentů, kteří byli naladěni podobně jako já, se stali moji přátelé. Když jsem se pokoušela své mnohaleté pedagogické působení shrnout do jediné nezpochybnitelné věty, jakéhosi profesního kréda, na nic zásadního jsem nepřišla. Na jazyk se mi neustále vkrádala věta To víčko nemusíte odšroubovávat, je v něm dírka, kterou v pedagogickém procesu používám nejčastěji, protože studenti si jí obvykle na uzávěru lahve s ředidlem nepovšimnou. Stala se tedy jaksi „samovolně“ názvem této výstavy. V přeneseném smyslu však také znamená, že nechci pouze představit reprezentativní výňatky ze své dosavadní práce, ale ráda bych ukázala i některé grafické postupy, ke kterým mě dovedla nutnost improvizace, jindy zase náhlé zjištění, že už dlouho cosi naprosto zřejmého přehlížím, nebo „pouhá“ zvědavost, co se stane, když... Radost z práce, znovuobjevování časem pozapomenutých postupů, stejně jako zapojování nových materiálů do starých technik je zábavné a vzrušující. Jestliže se snažím studentům vštípit základní pravidla a technologické postupy disciplíny, musím logicky nejprve sama vyzkoušet, co se přihodí, pokud nástroje, tiskový tlak nebo materiál použiji jinak, než je obvyklé. Potřebuji to ale vědět především z vlastní nutkové potřeby posouvat hranice pravidel. Pokud se je snažím porušovat, musím je mít nejprve zažitá a teprve potom hledat odpovědi na důsledky jejich nedodržení, vedoucí tu a tam k překvapivým závěrům. A nejen to, vedou také k radosti z dobrodružných objevů, které by nemohly nastat bez úcty a pokory k řemeslu. (Lucie Rašková)

GROTESKA Z TESCA : výstava narativní grafiky

Šimon Brejcha, Martin Raudenský, Milan Starý, Martin Velíšek

Doba trvání: 24. 6. – 18. 7. 2021

~

„Veselost je druhem odvahy.“

Ernest Hemingway

Groteska. Treska. Suchá freska. Ještě dneska. Půjdu do Tesca. A vy? Překročí-li dílo určitou intuitivně vnímanou mez zobrazení reality směrem k její svérázné subjektivní deformaci, označíme ho za groteskní. Italsky groteskní znamená podivný. Neodpovídá normě. Deformuje. Čímž vlastně formuje. Tvaruje. A kombinuje. Kombinuje svobodně a nesourodě různé prvky – předměty, děje, formy... Kombinuje je tak, že výsledek přestává dávat tradiční smysl. A vytváří v jiné rovině smysl nový. Nový smysl je z pozice starého smyslu nesmysl. Ale pro diváka by to mohla být pastva pro mysl (pozn. Oko je pouze receptor). Je dobré to nebrat úplně vážně. A je dobré to nebrat úplně vlažně.

Tradice groteskní tvorby je v českém prostředí dlouhá. Minimálně stoletá. Najdeme ji v tvorbě Josefa Váchala, Jaroslava Panušky, ale také například Mikuláše Medka. Typická je pro tvorbu Šmidrů – Karla Nepraše, Bedřicha Dlouhého, Jana Koblasý atd. Jejím hlavním atributem je humor. Jde o způsob autorské interpretace světa, v níž subjektivní deformace převyšuje konvenční, objektivní a věcné sdělení. O to výrazněji však takováto „informace“ promlouvá k divákovi. A o to podstatněji nakonec tato promluva o světě vypovídá. Čtyři autoři představují

v konceptu každý formálně i obsahově specifickou výtvarnou polohu. Nositelem grotesknosti je v jejich dílech nejen svérázná (absurdní) dějová epizoda, ale také obrazová doslovnost, konfrontace epického narativu s fantazií, otevřenost formy, dialog s prostorem či s jiným dílem apod. Myšlenkový, a do jisté míry i formální rámec dává výstavě představa grafiky jako banální položky v nabídce obchodního řetězce. Význam určuje obal, místo na regálu, avizovaná sleva v reklamním letáku či prostě poptávka, tedy preference zákazníka. Nic víc, nic méně. Jednotlivé „kusy“ se totiž od sebe jinak neliší. Všechny lze označit za artikl, v našem – lepším – případě za art(ikl). Artikl jako výsledek produkce. A znovu se nabízí paralela. Produkci lze označit jak souhrn výrobků, tak ale také souhrn uměleckých výtvorů. Ostatně právě svobodné přecházení mezi těmito dvěma významy je součástí celého konceptu.

prof. akad. mal. Mgr. Martin Velíšek, Ph.D.

EVA HAŠKOVÁ : MEZI NEBEM A ZEMÍ

Kurátor: Jan Kavan

Doba trvání: 22. 7. – 15. 8. 2021

~

Co v dobách minulých lidský um a píle vymyslely, to dnes musí moudrost a píle uchovat. Tohle si poznamenal v říjnu roku 1786 šestatřicetiletý Goethe v Benátkách, zaujat a okouzlen tím, s čím se na své první cestě na jih setkává a co jeho geniální vnímavost vyztužená vzdělaností klade na místo hodnotově nejvyšší. Vědomí toho, jak křehké a snadno a rychle a nenávratně zničitelné jsou věci a stavy hodné lidského úsilí, je – myslím si – podstatným rysem práce Evy Haškové. Virtuózní expresivní kresbou, modulovanou a harmonizovanou jemnou barevností, k nám poutavě, většinou vážně – ale občas také s nekřičícím humorem a chápavou ironií – promlouvají její grafiky. Promlouvají o věcech života, o těch skutečných, ne o těch uměle, s módní krátkozrakostí a krátkodechostí, se ziskuchtivou účelovostí a podbízivou líbivostí atakujících naše smysly a peněženky. Takřka přesně po 150 letech od chvíle, kdy si Goethe zapsal obdivnou a výchovnou větu v Benátkách, poznamenal český spisovatel a novinář v jednom ze svých esejů, že velkoměsto odnaučuje vidět. Dnes by se divil, kde všude je rozptylování a plýtvání přítomno v naší každodennosti, čím vším nám zakrývají věci vskutku podstatné, kam až ono velkoměsto, řečeno obrazně, proniklo a proniká. Umění, to skutečné, má dnes o to těžší, ale zároveň myslím o to významnější úkol: učit vidět. A to samozřejmě nejen v doslovném smyslu tohoto slova. Takto chápáno má umění dneška – pokud se nerozmělní v módních pózách – kromě jiného funkci obrannou a záchovnou; chrání nás – a chrání v nás schopnost rozlišovat. A zabezpečuje nás, kromě jiného o tom, že krása stále ještě činí svět bezpečnějším. Eva Hašková je v tom nejlepším smyslu slova hodnotově konzervativní, konzervativní ve smyslu Goethovy poznámky citované v úvodu. Suverénní výtvarný výraz, jimž se tato poetická konzervativnost projevuje, přesvědčivě a poutavě dotvrzuje smysl a význam jejího díla

Bohuslav Holý

HLEDÁNÍ NEOPAKOVATELNOSTI

Monotyp na cestě k novým podobám

Kurátor: Jiří Bernard Krτίčka

Doba trvání: 19. 8. – 12. 9. 2021

Vystavující autoři: Mikoláš Axmann, Šimon Brejcha, Eva Čapková, Patrik Hábl, Oldřich Hamera, Šárka Hrouzková, Čestmír Janošek, Robin Kaloč, David Linek, Ondřej Michálek, Martin Mulač, Jaromíra Němcová, Eduard Ovčáček, Berenika Ovčáčková, Miloslav Polcar, Dana Puchnarová, Romana Rotterová, Zuzana Růžičková, Miloš Sláma, Vladimír Suchánek, Pavel Šlegl, Lenka Vilhelmová

~

Podstatou monotypu je přenos primárního obrazu jediným a neopakovatelným otiskem na definitivní podložku. V minulosti byl výchozí obraz zpravidla nanášen na hladkou tiskovou desku a otisk pořizován v tiskařském lisu. Moderní doba přinesla rozmanité autorské postupy, z nichž některé pracují s reliéfní tiskovou matricí, jiné se naopak obejdou bez použití lisu. Motivací umělců pro práci s otiskem obrazu jsou jemná strukturace barevných ploch, měkká obrysová linie, záměrné rozostření kontur a další specifické výtvarné efekty. Výsledek otisku závisí na složení a hustotě barvy, materiálu, z něhož se tiskne, materiálu podložky a zejména na metodě provedení.

Monotyp se v evropském kontextu poprvé objevil v 17. století v díle italského umělce Giovanniho Benedetta Castiglioneho, na dlouhou dobu upadl téměř v zapomenutí, byl vzkříšen v druhé polovině 19. století a s nástupem moderních výtvarných směrů prošel obdobím nového rozmachu. Z velkých osobností moderního umění, které se zabývaly monotypií, lze namátkou zmínit Edgara Degase, Paula Gauguina, Henriho Matisse, Pabla Picassa či Marca Chagalla. V českém umění byl průkopníkem monotypie na počátku 20. století Tavit František Šimon, její největší rozkvět však spadá do období informelu čtyřicátých až šedesátých let a je těsně spojen s dílem Josefa Istlera a Vladimíra Boudníka.

Výstava *Hledání neopakovatelnosti* je patrně první přehlídkou svého druhu, představující monotypovou tvorbu v díle současných českých umělců. Zahrnuje práce celkem 22 autorů napříč generacemi, kteří se věnují monotypii v přítomnosti, anebo se jí zabývali v určitém období své tvorby. Díky tomu nabízí též určitý retrospektivní pohled, naznačující vývoj českého monotypu v období šesti dekad od počátku šedesátých let k dnešku. Výstava prezentuje široké spektrum výtvarných názorů i autorských přístupů k monotypii, které navzájem spojuje společný rys – fenomén jedinečného otisku – a záměr vytvořit na principu otisku originální a neopakovatelné výtvarné dílo.

Monotypie byla v minulosti obvykle považována za mezní typ grafické techniky, protože monotypy vznikaly takřka výlučně v tiskařském lisu. Kritikové však poukazovali na skutečnost, že postrádá definiční vlastnost grafiky, neboť neumožňuje reprodukovat více otisků stejné kvality. Mezi teoretiky umění je tak odedávna veden nerozhodnutelný spor, zda monotyp je spíše mezním případem grafiky, nebo speciální metodou malby. Jak výstava dokládá, dnešní umělci vyvinuli řadu autorských metod, které umožňují pořídít jedinečný otisk obrazu bez lisu i bez ručního tisku. Tento nesporný fakt budí naději, že se přiblížil den, kdy monotyp bude konečně uznán jako plnohodnotná umělecká disciplína.

Jiří Bernard Krτίčka

GENERACE 201503–201707 / z cyklu Mladá grafika

Lenka Falušiová, Martin Böhm, Vojtěch Hrubant, Martin Mulač, Robin Kaloč, Lenka Štěpaníková
Kurátorka: Barbora Vlášková

Doba trvání: 16. 9. – 10. 10. 2021

~

Originální interpretování vlastních forem a tvůrčích přístupů, zaujetí principy experimentálních i klasických grafických technik v nových polohách či uplatnění svébytných námětů charakterizuje současnou tvorbu mladé generace, která se již, jak by mohl název zavádět, nepohybuje ve studentské kategorii, nýbrž se jedná o umělce s jasně formulovaným výtvarným názorem a mnohými výstavními zkušenostmi. Tuto skutečnost podtrhuje i symbolika podnázvu výstavy, sestavená z členských čísel, jež nás směřuje k informaci, že se jedná o generaci mladých výtvarníků, která vstoupila do Sdružení českých umělců grafiků Hollar mezi lety 2015–2017.

Společná výstava si neklade za cíl představit spojující článek v tvorbě šestice současných umělců stejné generace, ale naopak postihnout u každého z nich individuální povahu děl, reagujících na rozmanité inspirační zdroje a novou úroveň vnímání grafického média. Zastoupená díla z různých etap umělecké činnosti autorů reflektují proměny či naopak zakotvení vlastních ideálních výtvarných kompozic. Volné utváření monumentálních abstraktních konstrukcí, vztahy mezi krajinou a architekturou či detailní pojetí přírodních struktur, symbolické i narativní náměty nebo témata melancholického a kontroverzního charakteru náleží do okruhu zájmů, jimiž se tato generace intenzivně zabývá a zpracovává v zcela neotřelé formě.

Barbora Vlášková

JANA HUBATKOVÁ : KÁMEN ~ VODA ~ DECH

Kurátorka výstavy: Alena Laufrová

Doba trvání: 21. 10. – 14. 11. 2021

~

Výstava Jany Hubatkové *Kámen ~ voda ~ dech* představuje průřez autorčiným dílem za uplynulých více jak dvacet let od studia na VŠUP u prof. Jiřího Šalamouna v ateliéru ilustrace a grafiky. Kresby a kamenotisky Jany Hubatkové svébytným grafickým jazykem zaznamenávají autorčiny zážitky, bilancují uplynulé události. Abstraktní, dynamickou, graficky i malířsky cítěnou kresbou mapuje své vztahy k lidem a přírodě, čerpá ze svých dojmů a prožitků z cest, inspiruje ji literatura a hudba. Prostřednictvím čar a tahů nejrůznější síly, intenzity a temperamentu, stísněných či volně poletujících v prázdných nebo zatónovaných plochách dosahuje Jana Hubatková překvapivého účinku. Černobílé kompozice i ty, u nichž barevnost podtrhuje naléhavost autorčiny výpovědi, vibrují napětím. Hluboký prožitek autorky je přesvědčivě transformován do působivé, virtuózně provedené kresby. Kresby na papíře vznikají spontánně, rodí se zevnitř. Kresby na kameni se zpočátku mohou opřít o kresbu, potom se ale jejich život vyvíjí nezávisle na předloze. Jana Hubatková alchymii kamenotisku propadla ještě na studiích. Patří k nemnoha grafikům, kteří ovládají celou škálu postupů a fines, které tuto

náročnou techniku umožňují realizovat. Během tvorby se nechává kamenem vést, respektuje jej jako svébytného partnera. Intimní vztah k litografickému kameni a důkladná znalost jeho technických možností je pro Janu Hubatkovou zásadní a nedílnou součástí výtvarného projevu. Tvůrčí proces začínající již při broušení litografického kamene a končící definitivním soutiskem Jana Hubatková prožívá jako dlouhé a napínavé dobrodružství.

Grafička vedle své umělecké činnosti vykonává od roku 1997 profesi pedagoga na VŠUP. V litografické dílně předává svoje znalosti a zkušenosti studentům. Její energie, pracovní elán a soustavné úsilí přináší plody. Kamenotisk, vyžadující vedle talentu soustředění, pokoru a úctu k materiálu, získává nové nadšence.

Alena Laufrová

XXVII. FESTIVAL KOMORNÍ GRAFIKY

Kurátorský tým: Ondřej Michálek, Miloslav Polcar

Termín konání: 19. 11. – 23. 12. 2021

Udělená ocenění v rámci XXVII. Festivalu komorní grafiky:

Cena Sdružení českých umělců grafiků Hollar – laureát: Jan Kocman

Nominace na ocenění Ceny Sdružení českých umělců grafiků Hollar: Mikoláš Axmann, Eva Jakubcová, Jan Kocman, Klára Stodolová, Kamila Štanclová

Komise pro udělení ceny SČUG Hollar: Martin Velíšek (předseda komise), Lenka Kahuda

Klokočková, Zuzana Růžičková, Jana Šindelová, Berenika Ovčáčková, Jiří Hanuš, Pavel Piekar

Cena Nadace Hollar – laureát: Mikoláš Axmann

Předseda komise Nadace Hollar: Ivan Špírk

Vystavující autoři: Alena Antonová, Mikoláš Axmann, Milan Bauer, Karel Beneš, Daniela Benešová, Libor Beránek, Tomáš Bím, Jana Budíková, Irena Bujárková, Robert Brun, Dušan Černý, Lenka Falušiová, Michala Gorbunovová, Petr Hampl, Barbora Heřmanová, František Hodonský, Xénia Hoffmeisterová, Pavel Hora, Helena Horálková, Zbyněk Hraba, Vojtěch Hrubant, Tomáš Hřivnáč, Said Ismail, Eva Jakubcová, Zbyněk Janáček, Jarmila Janůjová, Oldřich Jelen, Dušan Kállay, Robin Kaloč, Jan Kavan, Jan Kocman, Peter Kollár, Markéta Králová, Iva Krupicová, Alena Laufrová, Martin Manojlín, Vlasta Matoušová, Saki Matsumoto, Ondřej Michálek, Eduard Milka, Lubomír Netušil, Berenika Ovčáčková, Pavel Piekar, Martin Raudenský, Zuzana Růžičková, Josef Saska, Jaroslava Severová, Marek Sibinský, Pavel Sivko, Miloš Sláma, Jiří Slíva, Milan Starý, Hana Storchová, Vladimír Suchánek, Klára Stodolová, Jan Šafránek, Marie M. Šechtlová, Kamila Štanclová, Lenka Štěpaníková, Ester Tajrychová, Eva Vápenková, Martin Velíšek, Lenka Vilhelmová, Eva Vlasáková

~

Komorní grafika je termín, který někdo může spojovat s přáním líbit se, s něčím, co chce být půvabné a co vzniklo zřejmě proto, aby co nejrychleji směřovalo – za rozumnou cenu – do příbytku nebo sbírek nového majitele. Jiná definice však vidí komorní grafiku jako projev

autorovy odvahy vtěsnat celý ten náš velký a komplikovaný svět na malou plochu matrice a nabídnout divákovi pohled do obráceného konce dalekohledu, v němž se velké promění v malé, aniž však svou velikost ztratí.

Zatím co velký formát promítá na nás své impozantní dimenze tak, že naše vlastní rozměry se vzhledem k jeho velikosti zmenšují, malý formát se naopak dožaduje zvětšené plochy našeho vnímání. Řečeno současnou IT mluvou: lepší kvality našeho snímacího čipu. Malý formát vybízí k soustředěnému zkoumání a někde v pozadí nám jakoby mimochodem klade otázku, proč dnes oceňujeme především to, co je velké a co křičí, a čeho bychom si – dnes bohužel už dost nedoslýchaví – jinak nevšimli.

Komorní grafika k nám promlouvá šeptem. Jenže i jím může, kromě intimních témat, sdělit naléhavé zprávy nebo poodhalit skrytý smysl věcí. Poněkud přehnaně řečeno: malý formát by měl vůči tomu velkému pociťovat zvláštní druh hrdosti. Ne však tak jako David před poraženým Goliášem, protože pracovní náplní malého formátu není vítězit nad ničím. Jeho smyslem spíše je – kromě jiného – připomínat nám reálnou dimenzi naší existence.

Malou, chcete-li komorní grafiku bychom tedy měli mít rádi. Nejen proto, že nás nutí vyjádřit se úsporně, stručně a výstižně, ale i proto, že svůj zájem obrací také k recipientovi. On je ten, u něhož se cesta a smysl našeho snažení uzavírá, ale současně otevírá, obohacena o dialog s ním. Často slyšíme, že „není malých rolí“. Ve shodě s tímto sloganem věřím, že stejně tak není malých rolí pro malou grafiku.

Ondřej Michálek

PROJEKT „ÚTRŽKY SLOV – ÚTRŽKY VĚT II.“

Autorky projektu: Kateřina Marková, Lenka Vilhelmová, Alena Laufrová

Online projekt představující myšlenky a tvorbu osmnácti grafiků, členů SČUG Hollar napříč všemi zastoupenými generacemi, byl prezentován na webových stránkách, e-mailovou korespondencí a sociálních sítích Galerie Hollar (facebook, Instagram).

Zúčastnění autoři: Iva Krupicová, Lenka Kahuda Klokočková, Eva Vlasáková, Jiří Mikeska, Martin Mulač, Helena Čubová, Pavel Piekar, Petr Štěpán, Markéta Kotková, Saki Matsumoto, Daniela Benešová, Alena Laufrová, Lenka Štěpaníková, Miloslav Polcar, Ditta Jiříčková, Mikoláš Axmann, Dana Puchnarová, Jarmila Janůjová

Celý projekt: <http://hollar.cz/aktuality/utrzky-slov-utrzky-vet-2021-clenu-grafiku-sdruzeni-ceskych-umelcu-grafiku-hollar/>

VÝSTAVY MIMO GALERII HOLLAR

NOVÉ CESTY – NOVÉ OBJEVY

Kurátorský tým: Lenka Vilhelmová, Miloslav Polcar, Xénia Hoffmeisterová

Místo konání: Novoměstská radnice v Praze

Termín konání: 3. 6. – 30. 6. 2021

POZN.: VÝSTAVA JE HRAZENA MIMO TUTO DOTACI.

Vystavující autoři: Jiří Anderle, Mikoláš Axmann, Libor Beránek, Martin Böhm, Šimon Brejcha, Lenka Falušiová, Jindřich Faktor, Petr Fiala, František Hodonský, Xénia Hoffmeisterová, Pavel Hora, Helena Horálková, Vojtěch Hrubant, Zbyněk Janáček, Boris Jirků, Ditta Jiříčková, Zdena Kabátová–Táborská, Dušan Kállay, Robin Kaloč, Bedřich Kocman, Jiří Kornatovský, Iva Krupicová, Renata Maesová, Saki Matsumoto, Ondřej Michálek, Martin Mulač, Petr Nikl, Eduard Ovčáček, Berenika Ovčáčková, Květa Pacovská, Pavel Piekar, Miloslav Polcar, Lubomír Příbyl, Emanuel Ranný, Lucie Raškovová, Martin Raudenský, Michael Rittstein, Zuzana Růžičková, Jiří Samek, Jaroslava Severová, Marek Sibinský, Jiří Sozanský, Klára Stodolová, Hana Storchová, Vladimír Suchánek, Aleš Svoboda, Barbara Šalamounová, Marie M. Šechtlová, Jana Šindelová, Milena Šoltésová, Jakub Špaňhel, Petr Štěpán, Martin Velíšek, Lenka Vilhelmová

~

Tématem výstavy **NOVÉ CESTY / NOVÉ OBJEVY** jsou celosvětové aktuální otázky a problémy; ekologické, otázky kulturní krajiny, etické, kdy člověk překračuje své biologické hranice, narušuje mechanismus přírodního výběru a nahrazuje jej svým vlastním zákonem „*intelligentního designu*.“ (Y. N. Harari)

Expozice poukáže na aktuální stav grafické volné tvorby, na vnímání nejen ustálené tradiční grafické definice, ale také na překračování jejich hranic, na pozice intermediálních platforem v grafickém médiu, které se zároveň myšlenkově – obsahově dotýkají společenských, politických ekologických problému současnosti.

Máme možnost se setkat s grafickým pojetím v dvourozměrné, ale i trojrozměrné tvorbě.

Výstavní projekt bude rozdělen do dvou hlavních sekcí vytvářejících dohromady plný obraz vnímání současného světa – vnitřního, osobního světa autora, a světa vnějšího, ve kterém se každým dnem a každou minutou pohybujeme. Oba světy se vzájemně prostupují a jsou v neustálé interakci, rozdělující linie je nejasná. Kde končí já a začíná vnější prostor? Kdy a kde se nachází objektivní svět? Je vůbec možné nahlížet vnější realitu objektivně, nezaujatýma očima?

JUBILANTI HOLLARU 2021 / repríza výstavy

Místo konání: Muzeum a galerie Severního Plzeňska v Mariánské Týnici

Kurátorka: Jana Šindelová

Termín konání: 1. 6. – 30. 6. 2021

Vystavující autoři: Naděžda SYNECKÁ, Kateřina VÍTEČKOVÁ, Jiří SUCHÝ, Hana STORCHOVÁ, Jiří ANDERLE, Pavla AUBRECHTOVÁ, Jana BUDÍKOVÁ, Eva HAŠKOVÁ, Anna KHUNOVÁ, Tomáš BÍM,

Vladimír GEBAUER, Jiří SOZANSKÝ, Aleš SVOBODA, Oldřich JELEN, Irena BUJÁRKOVÁ, Andrea TACHEZY, Lenka VOJTOVÁ, Said ISMAIL

PŘÍTOMNOST

Výstava členů Sdružení českých umělců grafiků Hollar a hostů z Umělecké besedy

Kurátor: Miloslav Polcar

Místo konání: Galerie Zázvorka, Nové Město nad Metují

Termín konání:

Vystavující autoři: Jiří Anderle, Pavla Aubrechtová, Mikoláš Axmann, Martin Böhm, Šimon Brejcha, Jana Budíková, Jindřich Faktor, Lenka Falušiová, Petr Fiala, Věra Geislerová, Vladimír Gebauer, Josef Hampl, Hana Hamplová, Helena Horálková, Pavel Hora, František Hodonský, Xénia Hoffmeisterová, Vojtěch Hrubant, Boris Jirků, Ditta Jiříčková, Dušan Kállay, Svatopluk Klimeš, Jiří Kornatovský, Iva Krupicová, Ondřej Michálek, Martin Mulač, Petr Nikl, Eduard Ovčáček, Květa Pacovská, Pavel Piekar, Miloslav Polcar, Lubomír Příbyl, Emanuel Ranný, Martin Raudenský, Michael Rittstein, Jiří Samek, Jaroslava Severová, Pavel Sivko, Jiří Sozanský, Hana Storchová, Vladimír Suchánek, Aleš Svoboda, Marie M. Šechtlová, Jana Šindelová, Milena Šoltészová, Jakub Špaňhel, Pavel Trnka, Kristina Vašíčková, Martin Velíšek, Lenka Vilhelmová

~

Snahou výstavního projektu je představit veřejnosti současnou tvorbu členů SČUG Hollar. Toto sdružení patří společně s UB a spolkem Mánes k jednomu z nejstarších, více než sto let trvajících uměleckých spolků v Čechách.

SČUG HOLLAR si dokázalo udržet po dobu svého trvání tradici a rovněž dokázalo dále rozvíjet a reinterpretovat umělecké grafické postupy, odpovídající současnému myšlení a technologickým postupům.

Pro výstavu jsou soustředěny grafické listy autorů několika generací. Střídají se tu klasické grafické postupy s digitálními tisky s experimenty v různých kombinovaných technikách, od drobných formátů až po rozměrné tisky.

V pestrém názorově i formálně různorodém přehledu má tak divák příležitost shlédnout v průřezu současnou, přítomnou podobu tvorby členů Sdružení českých umělců grafiků Hollar. Vědomí sounáležitosti, být ve společenství, které jednotlivce neomezuje, ale znamená kontakt, příležitost k setkávání a porovnávání výsledků, vedlo SČUG HOLLAR k pozvání na výstavu i některé hosty, zejména ze spřízněného sdružení Umělecká beseda.

Miloslav Polcar

AFRODITA DNES

Kurátorský tým: Jan Bažant, Pavel Piekar

Místo konání: Galerie Věda a umění Akademie věd ČR

Termín konání: 3. 9. – 22. 10. 2021

Výstava byla pořádána Akademií věd ČR ve spolupráci s SČUG Hollar.

Vystavující autoři: Mikoláš Axmann, Karel Beneš, Jan Blaha, Šimon Brejcha, Dušan Černý, Petr Fiala, Michal Gabriel, Petr Hampl, Pavel Holeka, Tomáš Hřivnáč, Ditta Jiříčková, Martin Mulač, Josef Mžyk, Petr Palma, Pavel Piekar, Martin Raudenský, Zuzana Růžičková, Jiří Slíva, Ladislav Sýkora, Jana Šindelová, Petr Štěpán, hana Šuranská, Eva Vlasáková, Bohunka Waageová

MEMENTO MORI

Kurátor: Eduardo Lara

Místo konání: HYB4 Gallery

Termín konání: 7. – 27. 10. 2021

Mezinárodní výstavní projekt současné grafiky, který se odehrál v Praze, Mexico City a Barceloně.

Projekt propojuje současnou mexickou, španělskou a českou grafickou scénu s důrazem na mladou či teprve nastupující generaci tvůrců.

Výstava byla pořádána HYB4 Gallery ve spolupráci s SČUG Hollar, kdy SČUG Hollar pomáhal s českou částí účastníků v rámci mezinárodního grafického projektu.

České zastoupení na výstavě: Lenka Falušiová, Michala Gorbunovová, Jiří Hanuš, Pavel Hora, Matěj Hrbek, Lenka Kahuda Klokočková, Robin Kaloč, Adéla Kostkanová, Iva Krupicová, Mira Macík, Martin Mulač, Karolína Netolická, Zuzana Růžičková, Lenka Štěpaníková, Martin Velišek

~

Memento Mori je umělecký projekt mezinárodní kulturní spolupráce. Jeho cílem je pojmout téma smrti formou grafického dialogu v rámci setkání různých pohledů na toto téma grafiků z Mexika, Česka, Španělska a Srbska. Výchozím bodem je estetická struktura středoamerického Tzompantli (stožan na lebky), hlavním cílem je ale dát prostor vizi každého jednotlivého umělce. Výstava představuje 64 grafických děl, které tvoří heterogenní celek, který demonstruje identitu, shodu a kulturní empatii ve vztahu k jednotlivým konceptům. Výstava bude uvedena během měsíců října a listopadu 2021 simultánně na třech místech – v Praze, Barceloně a Mexico City ve výstavních prostorech *HYB4 Gallery* (Praha) *Chez Xefo Art Gallery* (Barcelona) a *El Anexo Gallery* ateliéru *La Trampa Gráfica* (Mexico City).

Koordinátorem projektu je sdružení *Sin Rumbo Fijo/Gráfica Contemporánea* ve spolupráci s *Kampus Hybernská*, *Galerie Hollar* (ČR), *Ultramarinos Cultura y Arte*, *La Fundación CIEC* (ESP) a ateliérem *La Trampa Gráfica* (MEX).

Během roku 2022 bude výstava k vidění v různých městech Španělska, východní Evropy a Mexika, s cílem rozšířit síť spolupráce a kulturní výměny mezi umělci – grafiky a přispět tak k rehabilitaci grafiky jako současného, platného uměleckého jazyka, rovnocenného s ostatními uměleckými disciplínami.

Eduardo Lara

POSTAVA – POSTAVY

Místo konání: KC Průhon, Praha – Řepy

Termín konání: 7. 10. – 23. 12. 2021

Výstava byla pořádána KC Průhon ve spolupráci s SČUG Hollar.

Vystavující autoři: Jiří Brázda, Petr Alois Hampl, Eva Hašková, Tomáš Hřivnáč, Boris Jirků, Jan Kavan, Peter Kollár, Josef Mžyk, Petr Palma, Pavel Piekar, Jiří Slíva, Ladislav Sýkora

---

Vypracovala dne 20. 1. 2022

Mgr. Kateřina Marková

Tajemnice SČUG Hollar a vedoucí Galerie Hollar

Galerie Hollar, Smetanovo nábř. 996/5, 110 00 Praha 1

katerina.markova@hollar.cz | 737 288 309 | www.hollar.cz